

За інженерні кадри

Газета видається

з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 13 (50)

Виходить раз
на тиждень.

П'ятниця, 2 квітня, 1982 року

Ціна 1 коп.

ОБГОВОРЮЄМО МАТЕРІАЛИ XVII З'ЇЗДУ ПРОФСПІЛОК СРСР

ПОКЛИК ДО ДІЇ

Нещодавно закінчив роботу XVII з'їзд профспілок СРСР — найбільш масової організації в нашій країні. Центральний Комітет КПРС у своєму привітанні з'їздові відзначив, що все-союзний форум профспілок проходить в історично важливий період, коли радянський народ працює над втіленням у життя накресленого XXVI з'їзду КПРС, іде до славного 60-річчя Союзу РСР. Незгладиме враження справила на присутніх, всіх радянських людей промова на з'їзді Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва. Це справжня програма дій для партійних, профспілкових, комсомольських активістів, які працюють у тісній єдності.

Великі завдання постають у зв'язку з цим перед профспілковими організаціями вузів, де, якщо можна так сказати, починається гартування профспілкових активістів, всіх студентів. Саме тут молоді люди, майбутні спеціалісти, керівники виробництва, вчаться серйозно, по-державному підходити до дорученої справи, бути організаторами, застрільниками добрих справ. Тому, думається, такою важливою, для нас, працівників вищої школи, стає вимога Л. І. Брежнєва будувати роботу профспілок на базі найновіших економічних і соціальних проблем. Тільки так, вирішуючи проблеми сьогодення і не випускаючи з поля зору перспективи, можна навчити студентів бути на рівні вимог складного сучасного виробництва.

В нашому інституті чимало робиться по залученню студентів до профспілкової роботи. Активно працюють у профкомі студенти четвертого курсу М. Бобік та І. Гайдя, чимало інших зав'язців. Вони вчаться роботи з людьми — однієї з

найважливіших умов ефективності профспілкової діяльності, завжди виконують поставлені завдання. І всі справи, які профком доручає своїм активістам, завжди позначені творчим підходом.

З думкою про завтрашній день інституту працюють сьогодні члени нашої профспілки — студенти. Наш девіз — «Свій дім — своїми руками», який передається старшокурсниками своїм наступникам, свято виконується. Чималий внесок студентських будівельних бригад у зведення нового інженерно-будівельного корпусу, ідеальні, гуртожитків. Зараз ростуть поверхи нового студентського гуртожитку, який також зводиться руками наших будзагонівців. І значну частку в організації студентів для роботи на новобудовах зробили профспілкові активісти. Отож, думається, завдання, поставлені перед радянськими профспілками Л. І. Брежнєвим — дійти до кожної людини, зробити її близькими і зрозумілими вимоги економічної політики партії, переконливо показати, що саме ця політика відповідає її життєвим інтересам і тому обов'язок кожного — своєю ініціативою, творчим пошуком сприяти її повному успіхові — ми частково уже почали виконувати.

Однак, відверто скажемо, нам більше уваги треба приділяти роботі з людьми, уважніше ставитись до прохань конкретних людей, бути більш принциповими у розподілі місць у гуртожитках, суворо карати порушників внутрішнього розпорядку інституту.

В. КОВАЛЬЧУК,
голова профкому інституту.

ФОТОВІКНО

Організовано розпочався суботник у нашому інституті. На знімку фотокореспондента газети О. Суворова ви бачите студентів радіотехнічного факультету під час роботи на впорядкуванні вулиці Келецької.

ДО 60-РІЧЧЯ СРСР

60 героических,
Легендарных,
космических,
Грозных, исторических.
Нами прожито лет.
Путь дерзаний,
свершений,
Путь указанный Лениным,
Славный путь
поколений,
Путь борьбы и побед.
Украинцы и русские,
Белоруссия, Грузия,
Казахстан и Армения —
Все единой семьей.
Вместе в час
испытания,
Вместе в час
ликования
Вместе в горе и

радости,
Вместе в праздник
и в бой.
Вместе создали домны,
Вместе мир наш
огромный
Держат в правильных,
честных
И могучих руках.
Слава нашему
мужеству!
Слава братству,
содружеству!
Нашей матери —
Родине,
Слава! Слава! В веках!
Ю. ШЛЕЙТКО
инженер - конструктор
СКТБ.

Алла Кондратовна працює в читальному залі для студентів молодших курсів Вінницького політехнічного інституту. Заочно навчається в кооперативному технікумі, має мрію працювати у сфері обслуговування, до якої належить торгівля. Теперішня її робота не менш відповідальна, бо ж там і тут справу доводиться мати з людьми.

Алла Кондратовна в нашому інституті другий рік. За цей порівняно невеликий проміжок часу вона встигла завоювати авторитет в колективі. А все завдяки душевній доброті, освіченості і людяності.

Фото А. Веринського.

Кінець XIX — початок XX століття характеризувались вступом капіталізму в імперіалістичну стадію, різким загостренням класових протиріч, ростом революційного робітничого руху. Особливо бурхливим був він в Росії. Однак боротьба робітничого класу була стихійною і носила в основному економічний характер. Отож об'єктивно постало завдання утворення політичної партії робітничого класу, спроможної надати боротьбі його свідомий, організований характер.

Володимир Ілліч Ленін, розуміючи актуальність цього завдання, центральне місце в книзі «Що робити?» відвів питанню утворення пролетарської партії як керівної і організуючої сили робітничого руху. Книга «Що робити?». Наболілі питання нашого руху» вийшла у світ 1902 року. Вона стала новим внеском В. І. Леніна у розвиток революційної теорії і важливою ланкою у розвитку вчення про пролетар-

ДО 80-РІЧЧЯ ВИХОДУ З ДРУКУ

КНИГА В. І. ЛЕНІНА „ЩО РОБИТИ?“

ську партію нового типу, політичного вождя і керівника робітничих мас.

В. І. Ленін дав аналіз двох течій в міжнародній соціал-демократії: послідовно революційного, марксистського і опортуністичного, який стояв на позиціях ревізії марксизму, примирення класових протиріч, заперечення необхідності соціальної революції, диктатури пролетаріату.

Володимир Ілліч глибоко обґрунтував значення революційної теорії в класовій боротьбі пролетаріату, довів, що без революційної теорії не може бути революційного робітничого руху, що боротьба може бути успішною лише за умови правильного розуміння робітничим

класом свого становища при капіталізмі, мети і завдань боротьби, своїх ворогів і союзників.

Тому одним з найважливіших ставало завдання внесення в робітничий рух соціалістичної свідомості, щоб надати йому організованого, цілеспрямованого характеру. Виконати це завдання могла тільки марксистська партія, а для цього вона сама повинна бути озброєна революційною теорією.

Ленін визначив роль робітничого класу як головної соціальної сили боротьби за демократію і соціалізм, як керівника боротьби трудящих за їх інтереси. Виконати свої завдання робітничий клас міг лише під керівництвом бойової організації — централізованої партії.

Тому поряд з питанням ідеології, теорії В. І. Ленін розглядав питання організації. Найважливішим принципом партії в умовах підпілля він вважав централізм, але разом з тим централізована, строго законспірована партія повинна бути тісно пов'язана з масами. Давши відповідь на питання «що робити?» Ленін вказував на завдання ліквідувати організаційну різногосподність, місницьтво, кустарництво, на необхідність рішучої боротьби за утворення основи централізованої марксистської партії нового типу.

Викладені у книзі «Що робити?» ленінські ідеї про партію, її ідеологічні та ідеїні принципи, програму і тактику стали основою дальшого розвитку і діяльності більшовицької партії. Вони не втрапили свого значення і тепер, лежать в основі діяльності КПРС, інших братніх марксистсько-ленінських партій.

Л. ГРОМОВА,
викладач кафедри історії КПРС.

ПЛЮСИ І МІНУСИ

Організовано вийшли 31 березня на Всесоюзний комуністичний суботник студенти енергетичного факультету, зокрема група ІЕС-80, де куратором Н. В. Улітич. Студенти працювали в аудиторному корпусі № 2: мили віконні рами, підмітали.

— Одне погано, — каже куратор. — За графіком проведення робіт наша група повинна працювати з 12-ї години, замість 15-ї, як планувалося. Довелося зняти студентів з пари.

Як бачимо, непогана інформація для роздумів організаторам суботника. А робота студентів групи ІЕС-80 заслуговує доброго слова.

роботу. Так, 31 березня група ІЕС-80 мала почати роботу о 14.00. Студенти під керівництвом куратора Ж. І. Остапчук вчасно з'явилися до гуртожитку № 1, однак фронтом робіт були забезпечені лише через тридцять хвилин.

Адміністрації студмістечка слід би серйозно задуматися над цим упущенням.

З ВОГНИКОМ

Студенти радіотехнічного факультету працювали в рахунок «червоної суботи» 25 березня. З вогником трудилися першокурсники з груп 2РТ-81, 3РТ-81, 3РК-81. В повному складі вийшли вони на свято праці. План робіт виконаний повністю з оцінкою «відмінно».

— Працювали хлопці і дівчата добре, — говорить комсорг першого курсу Василь Запонадний. — Крайніх навіть важко виділити. І все ж найпродуктивнішими були студенти групи 3РТ. Добре організували своїх товаришів староста Микола Чернега та комсорг Сергій Завроцький. Хочу відзначити і організаторську роботу комсорга групи ІРТ Олега Вінниченка.

На жаль, у перший же день суботника не обійшлося без недоліків. Робота носила децю «аврарський» характер, адже об'єкти роботи були визначені тільки о 13.00. в день суботника.

ЗАВДАННЯ — ОРГАНІЗОВУВАТИ

Хід комуністичного суботника свідчить, що деякі групи студентів з запізненням починають

ПРАЦЮВАТИ НА СОВІСТЬ

Радіотехніки продовжували роботу і 26 березня. Цього разу відзначити трудом 112 роковини з дня народження В. І. Леніна прийшли другоккурсники. Група 3РК працювала на впорядкуванні території інституту — пересаджувала кущі з місця, відведеного під новобудову, до корпусу ідеальні. А комсорг групи ІРК Валерій Довгань привів своїх комсомольців на роботу на склад: хлопці працювали на розвантаженні шаф, які одержав інститут. Інші групи працювали на прибиранні території лісопарку, вулиць Келецької та Артоболевського. Велика група студентів трудились на будові.

—Працювати, так працювати, — відповіли студенти на запитання кореспондента, як вони самі оцінюють свою роботу. Задоволений роботою комсомольців та молоді і проректор по АХР О. І. Тарануха, який встигає проконтролювати роботу усіх груп.

Матеріали сторінки підготувала наш кореспондент Е. Таран.

МИКОЛА ГОНЧАРУК

МИТЬ

НАКРАПАВ дощ. Його краплини ледь помітними цівками стікали по шибках автобуса.

Шосейна стрічка тягнута, мов нитка, і не видно їй було кінця-краю. Ступінь важко зітхаючи, шосе. Спали притомлені пасажир.

На одній із зупинок у салон зайшла дівчина. Вільне місце було лише на задньому ряду. Там сидів хлопець. Дівчина сіла поруч. Розплела коси і відкинула всім тілом на спинку сидіння.

У автобусі — тиша, краплі вже засльозили шибки. Під монотонний стукіт дощу хотілося лише спати.

Дівчину розморило. Її хилило з одного боку в інший. Вона поволі схилилась до хлопця, зпало їй розплетене волосся і приємно залоскотало його обличчя.

Так вони їхали. Двоє незнайомих. Він насо-

лоджувався миттю, що так несподівано линула на нього, — вона ж додивлялась сні.

А жмичка все сіялась. Автобус зупинився, дівчина прокинулася і поспіхом вибігла з салону. Він мовчки провів її поглядом. Вона озирнулася і на її обличчі розквітла ніякова посмішка.

Так вони розлучились. Сталось так, як часто і буває в житті.

Хвиля в морі загублюється серед таких же хвиль, як і сама, і вже ніколи не повертається на те ж місце, як ніколи не повертаються миті життя людського. І, може, вже замінюючи жінкою, з сумною чи іронічною посмішкою згадає вона ту мить. Хтозна?

ДАРУНОК

МАЛЕНЬКЕ дівча затисло у своїх рученьках апельсин і нізачо

у світі не хотіло його віддати.

А мати її аж заходила повчаннями.

— Віддай тьоті. Це вона загубила. Скільки я тебе вчила. Віддай! Швидко...

Дівча ж довірливо-прохально дивилось на незнайому тітку і ще тісніше стискало апельсин.

Чужа жінка великодушно простягнула їй ще апельсин.

— Це тобі дарунок, — сказала і хутко вийшла з магазину.

Мати їй говорила, що треба було подякувати, а дівча щасливими очима дивилась вслід незнайомій жінці. І було в тому дитячому погляді стільки безпосередньої щирості, радості, вдячності чужій жінці, що мати зрозуміла — її слова зайві. Хай донька не сказала «дякую», але душа її промілилась вдячністю за доброту.

НЕ ЗОВСІМ СМІШНО...

Про любов людини до природи писано і говорено багато. Ми постійно омолоджуємо наші міста і села, висаджуючи навесні мільйони штук саджанців різних порід дерев: берези, липи, тополі... Створено навіть спеціальну службу при заказниках, працівники якої займаються «лікуванням» столітніх дерев.

Та, на жаль, не всі однаково ставляться до зелених друзів — дерев. Ми вже розповідали про вирубку підготовлених до пересадки ялин. Критична замітка знайшла відгук серед читачів — вони засуджують цей ганебний вчинок.

Протягом року ми маємо безліч свят, кожне з яких, на нашу думку, першорядне. Переконали, не меншого значення надаємо дню заробітної плати. Його чекають усі, і коли він настає, кожен намагається бути біля каси першим, приходить пораніше.

Як відомо, день зарплати визначений чітко і випадає, ясна річ, в робочий день. Отож, починаючи з двох годин, а то й раніше, біля жаданого віконечка збираються працівники. Таким чином, в розпал

ГОСТРИМ ПЕРОМ

„Станьте в чергу!..“

робочого дня на першому поверсі утворюється невеличкий натовп. Люди стоять. Чекають. А робочий день іде...

Думається, вихід із становища можна знайти. На ряді підприємств країни є доручення громадського касира, якому товариші довіряють отримати зарплату за весь колектив, принести на робочі місця і видати. Уявляєте,

скільки економиться робочого часу! Бо ж день зарплати, будьмо відвертими, так може перетворитися на вихідний.

Віритися, обговорюючи цю проблему своєгомо слово скажуть народні контролери і працівники бухгалтерії.

В. ДУБ,
наш спеціальний кореспондент.

О НАУКА І ТЕХНІКА

СОНЯЧНА АКТИВНІСТЬ

Відомо, що життя на Землі залежить від Сонця. Астрономи уже давно зайнялися його вивченням. Вони виділили три шари атмосфери Сонця — фотосферу, хромосферу і найвищу область — сонячну корону. Порівнюючи Сонце з іншими зірками, вчені дійшли висновку, що воно відноситься до зірок спокійних, випромінювання яких з часом майже не мінється.

Сонце — розжарена газова куля, порівняно однорідний океан розжарених газів. Та іноді на його поверхні можна побачити різні досить чіткі утворення. У фотосфері з'являються яскраві області, які називаються факелами. У місцях розташування факелів можуть виникати сонячні плями. У хромосфері виявлені над факелами місця підвищеної яскравості, що їх називають флоккулами. Там,

же відбуваються наймогутніші із сонячних явищ — хромосферні спалахи. В сонячній короні виявлені гігантські хмари речовини — протуберанці, розвиток і рух яких тісно пов'язані з перетвореннями в якій-небудь групі сонячних плям.

Всі перераховані структурні утворення відносяться до проявів сонячної активності.

Багаторічні дослідження різних виявлень сонячної активності дозволили астрономам встановити, що кількість центрів сонячної активності в атмосфері Сонця періодично змінюється. Інколи плям, факелів, спалахів, протуберанців мало, а в деякі роки їх значно більше. Так виникли поняття періодів мінімуму і максимуму сонячної активності, що в середньому складає 11 років.

Періодична зміна соняч-

ної активності впливає на нашу планету. Корпускулярні потоки і різні види короткохвильового випромінювання Сонця, досягаючи Землі, викликають магнітні бурі, порушення радіозв'язку, полярні сяйва.

Досліджується безпосередня залежність погоди і клімату від змін сонячної активності. Оpubліковано чимало робіт, в яких зроблено спробу виявити таку залежність для частоти та інтенсивності злив, рівня води в озерах, зв'язок активності з епідеміями і станом здоров'я людей. Зараз рано ще робити висновки, однак була виявлена залежність серцево-судинних і деяких інших захворювань від сонячної активності.

Ось чому дослідження сонячної активності і її прогнозування мають важливе значення. Дослідження бурхливо розвиваються і можна не сумніватися в тому, що невдовзі ми будемо знати про Сонце, його активність і вплив на Землю, її рослинний і тваринний світ значно більше.

І. РАХЛІН.

О СТАВИМО ПИТАННЯ

ДЕ ВИ, ЕНТУЗІАСТИ?

НА конкурсах-оглядах художньої самодіяльності в оцінці роботи колективу аматорів журі великого значення надає виступу хорового колективу. Спеціалісту хор «розповість», наскільки високі у співаків культура співу, уміння творчо працювати в колективі, а програма стане, так би мовити, дзеркалом смаків. Хорове мистецтво складне, вимагає наполегливої творчої праці кожного члена колективу зокрема і всього хору.

В нашому інституті багатотисячний колектив студентів, а от в хорі, який виступав на минулому конкурсі самодіяльного мистецтва Ленінського району, не так уже й багато учасників — не більше тридцяти.

Раніше ця справа була більш-менш налагоджена. Хор активно відвідували

студенти, колектив був сталим, отож майстерність кожного учасника зростала від заняття до заняття. На жаль, останніх два роки студентському хору приділяється все менше і менше уваги: його відвідують лише справжні ентузіасти, любителі хорового співу.

На конкурсі ми виступили непогано, про це свідчить рішення журі, адже наш хор завоював право виступати на міському огляді-конкурсі. І хоча ми виступали невеликим складом, спів наш сподобався глядачам.

Неприємно тільки вразило: довелося сповістити глядачам, що виступає не хор

Вінницького політехнічного, а група студентів. Про яку ж масову участь у художній самодіяльності можна говорити, якщо у п'ятитисячному колективі не знайдеться любителів хорового співу, щоб організувати хор? От і довелося нам стати «хоровою групою».

А я хочу нагадати виступ ректора інституту, І. В. Кузьміна, коли він сказав, що студенти повинні не тільки пізнавати світ формул, науки, але й співати, танцювати, культурно відпочивати. На те ми — молодь!

М. БОБІК,
студент IV курсу, наш громадський кореспондент.

ТВОЄ ЗДОРОВ'Я—В ТВОЇХ РУКАХ

Науково-технічний прогрес майже звільнив людину від тяжкої фізичної праці, а хороші житлові умови до мінімуму знизили її рухливість. Багато з нас, вирушаючи на роботу, навіть таку незначну відстань, як від «Вишеньки» до інституту їдуть трамваєм, мало бувають на свіжому повітрі. Отож таким способом життя ми самі надаємо повну свободу дій різним хворобам, якщо можна так сказати, віддаємо свій організм у їх розпорядження. У деяких випадках недуги настільки оволодівають людиною, що лікарі безсилі розводити руками.

І от там, де лікарі неспроможні щось зробити, де ліки уже не впливають, єдиним дієвим заходом стає спорт, фізична культура. В нашому інституті багато людей, що захоплюються спортом. Це такі, як Г. А. Бушмич, Є. С. Васильєв, Ю. М. Дівеєв, Г. Й. Ластовська, С. Г. Лютворт, Д. Я. Сумін, Л. М. Ігнатів. Постійні тренування, перебування на свіжому повітрі допомагають їм бути завжди «у формі», збільшують працездатність, допомагають працювати ефективніше. Га, на жаль, серед членів клубу любителів бігу, який працює уже не перший рік, ще мало студентів. І тут нам, колективу кафедри фізичного виховання, всім членам клубу треба ще багато зробити, щоб наші вихованці переконалися в необхідності фізичних вправ.

Здоров'я радянських людей — головний резерв підвищення продуктивності праці і зміцнення оборонного потенціалу країни.

Це важливе державне завдання, поставлене перед керівниками колективів, партійними, комсомольськими і профспілковими організаціями в постанові ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР «Про дальшє піднесення масовості фізичної культури і спорту».

Успішно вирішувати ці завдання, залучити товаришів по роботі чи навчання до регулярних занять фізичною культурою допоможе сила прикладу. Тому вже сьогодні майбутній спеціаліст повинен готувати себе до роботи на виробництві не тільки як інженер, а як організатор масових заходів у колективі, в тому числі і спортивних.

Любителі спорту нашого інституту немало роблять по пропаганді фізкультури не тільки в нашому колек-

тиві, але й у місті. Три роки тому з ініціативи клубу любителів бігу ВПІ по трасі Олімпійського вогню в м. Вінниці був проведений масовий пробіг. Він став традиційним. Минулого року на старт вийшло 2400 студентів, викладачів і службовців інституту. В тому ж році по всій республіці відбулись такі забіги, а цьогорічний став уже всесоюзним.

11 квітня відбудеться забіг, присвячений 112-й річниці з дня народження В. І. Леніна і 60-й річниці заснування СРСР. В нашому місті ініціаторами цього спортивного свята виступили ми, отож не маємо права на поразку.

Я. КУЛИК,
зав. кафедрою фізичного виховання.

Редактор В. ВІТКОВСЬКИЙ.